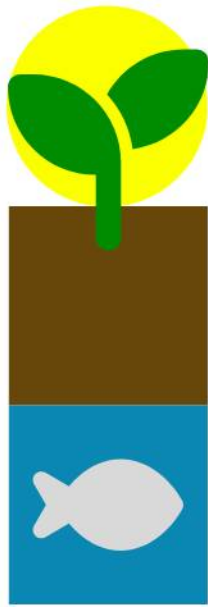

ביבלישע פרינציפן פון לאַנדווירטשאַפט

BIBLICAL PRINCIPLES OF AGRICULTURE

האַס נישט קיין שווערע אַרבעט,
און נישט קיין לאַנדווירטשאַפט,
וואָס דער העכסטער האָט באַשטימט.
סירא 7:15

ווי אזוי צו נידעריגער מאכן עסן פרייזן

פֿאַרװערט פֿאַרנאָגראַפֿיע און זינדלעכע סצענעס אין פֿילמען װײַל די סאָרטן פֿאַרװײַלונג װעט רעזולטירן אין הונגער .
(טובית 4:13)

הונגער װעט עקספּאָנענציעל פֿאַרגרעסערן די פרייז פון עסן). מלכים ב' 6:25 '
מאָסטורביר נישט װײַל עס װעט דײַך מאַכן פּױל). חכמה פון שלמה , 3:14משלי (34-24:30
מאָכט אַ פּאָליטיק פון קײן אַרבעט , קײן עסן 2). טעסאַלאָנישער 3:10

מאָסטלױרן נאָטירלעכע רעסורסן . צוטיילן אַלע טײַך-ברעג לענדער פֿאַר לאַנדװירטשאַפט . מאַכן װאָסער פּאַמפּעס
אַדער קװאַלן פֿאַר יעדן הױזגעזינד , ספּעציעל פֿאַר די װאָס זענען װײַט פֿון די טײַכן). ישעיה (20:32
זאַמלען רעגן װאָסער). ויקרא (5-26:3
האַדעװען אָקסן). משלי יד:ד)

פֿאַרדערן די גרויסקײט און װערט פון לאַנדװירטשאַפט). בריוו פון אַריסטעאַס (13,10-5:9
מוטיגט בירגער צו װאָקסן זײער אײגענע עסן). משלי ו:ו-ח , משלי כז:כג-כז)
יעדע שטאָט זאָל קענען צושטעלן איר אײגענע עסן). בראשית מ"א:מ"ח)

פענטאַטען

און גאָט האָט געזאָגט :זאָל די ערד אַרױסברענגען גראַז , קראָפּ װאָס גיט זאָמען , און אַ פּרוכטבױם װאָס גיט פּרוכט לױט
זײן מין , װעמענס זאָמען איז אין זײך , אױף דער ערד :און עס איז אַזױ געװען . און די ערד האָט אַרױסגעבראַכט גראַז , און
קראָפּ װאָס גיט זאָמען לױט זײן מין , און אַ בױם װאָס גיט פּרוכט , װעמענס זאָמען איז אין זײך , לױט זײן מין :און גאָט האָט
געזען אַז עס איז גוט . און גאָט האָט געזאָגט :זעט , אײך האָב אײך געגעבן יעדן קראָפּ װאָס גיט זאָמען , װאָס איז אױף
דער גאַנצער ערד , און יעדן בױם , אין װעלכן איז די פּרוכט פון אַ בױם װאָס גיט זאָמען ; צו אײך זאָל עס זײן צו עסן .
בראשית א':א-יב,כט

און גאָט האָט געזאָגט :לאָמיר מאַכן מענטשן אין אונדזער בילד , לױט אונדזער געשטאַלט ; און זײ זאָלן הערשן איבער
די פֿיש פֿון ים , און איבער די פֿױגל פֿון הימל , און איבער די בהמות , און איבער דער גאַנצער ערד , און איבער יעדן
קריכנדיקן באַשעפֿעניש װאָס קריכט אױף דער ערד . אַזױ האָט גאָט באַשאַפֿן דעם מענטשן אין זײן אײגענעם בילד , אין
גאָטס בילד האָט ער אים באַשאַפֿן ; זכר און נקבה האָט ער זײ באַשאַפֿן . און גאָט האָט זײ געבענטשט , און גאָט האָט צו
זײ געזאָגט :זײט פּרוכטיק , און פֿאַרמערט אײך , און פֿילט אָן די ערד , און אונטערדריקט זי ; און הערשט איבער די פֿיש
פֿון ים , און איבער די פֿױגל פֿון הימל , און איבער יעדן לעבעדיקן באַשעפֿעניש װאָס באַװעגט זײך אױף דער ערד .
בראשית א':כ"ו-כ"ח

און פֿון דער ערד האָט גאָט דער האר געמאַכט װאָקסן אַלע בױם װאָס זענען אָנגענעם פֿאַר די אױגן און גוט צום עסן ;
אױך דעם בױם פֿון לעבן אין מיטן גאָרטן , און דעם בױם פֿון װיסן פֿון גוט און שלעכט . בראשית ב:ט

און צו אדם האָט ער געזאָגט , װײַל דו האָסט צוגעהערט צו דער שטימע פֿון דײַן װײַב , און געגעסן פֿון דעם בױם , פֿון
װעלכן אײך האָב דיר באַפֿױלן , זאָגנדיק , דו זאָלסט נישט עסן דערפֿון , פֿאַרשאַלטן איז די ערד פֿאַר דײַן זײַט ; מיט יסורים
װעסטו עסן דערפֿון אַלע טעג פֿון דײַן לעבן ; דאָרנען און שטעכלעך װעט זי דיר אױך ברענגען ; און דו װעסט עסן די גראַזן
פֿון פֿעלד ; אין שװײס פֿון דײַן פנים װעסטו עסן ברויט , ביז דו װעסט זײך אומקערן צו דער ערד ; װײַל פֿון איר ביסטו
גענומען געװאָרן ; װײַל שטױב ביסטו , און צו שטױב װעסטו זײך אומקערן . בראשית ג:יז-יט

דעריבער האָט אים גאָט דער האר אַרױסגעשיקט פֿון גאָרטן עדן , צו באַאַרבעטן דעם באָדן פֿון װאָנען ער איז גענומען
געװאָרן . בראשית ג:כג

דעמאלט האָט יצחק געזיט אין יענעם לאַנד, און האָט באַקומען אין דעם זעלבן יאָר הונדערטפֿאַך; און גאָט האָט אים געבענטשט. בראשית כו:יב

איצט זאָל פרעה אויסזוכן אַ מענטש וואָס איז קלוג און פֿאַרשטאַנדלעך, און אים שטעלן איבערן לאַנד מצרים. זאָל פרעה דאָס טאָן, און ער זאָל באַשטימען באַאָמטע איבערן לאַנד, און נעמען דעם פֿינפֿטן טייל פֿון לאַנד מצרים אין די זיבן יאָרן פֿון גרויסע זעט. און זאָלן זיי זאַמלען אַלע עסן פֿון יענע גוטע יאָרן וואָס קומען, און אָנלייגן תבואה אונטער דער האַנט פֿון פרעה, און זאָלן זיי האַלטן עסן אין די שטעט. און דאָס עסן זאָל זיין אַ פֿאַרראַט פֿאַרן לאַנד קעגן די זיבן יאָרן פֿון הונגער, וואָס וועלן זיין אין לאַנד מצרים; כּדי דאָס לאַנד זאָל נישט אונטערגיין פֿון הונגער. בראשית מ"א:ל"ג-לו

און ער האָט צוזאַמענגעזאַמלט אַלע עסן פֿון די זיבן יאָר, וואָס זײַנען געווען אין לאַנד מצרים, און האָט אַרײַנגעליגט די עסן אין די שטעט: די עסן פֿון פֿעלד, וואָס איז געווען אַרום יעדער שטאָט, האָט ער אַרײַנגעליגט אין איר. בראשית מ"א:מ"ח

און די זיבן יאר פון הונגער האבן זיך אנגעהויבן צו קומען, אזוי ווי יוסף האט געזאגט: און דער הונגער איז געווען אין אלע לענדער; אבער אין גאנץ לאנד מצרים איז געווען ברויט. און ווען גאנץ לאנד מצרים איז געווען הונגער, האט דאס פאלק געשריגן צו פרעה נאך ברויט; און פרעה האט געזאגט צו אלע מצרים: גייט צו יוסף; וואס ער זאגט צו אייך, טוט. בראשית מא:נד-ה

און יוסף האט געפֿיטערט זײַן פֿאָטער, און זײַנע ברידער, און זײַן פֿאָטערס גאַנצע הויזגעזינד, מיט ברויט, לויט זייערע משפחות. און עס איז נישט געווען קיין ברויט אין גאַנצן לאַנד, ווייל דער הונגער איז געווען זייער שווער, אזוי אַז דאָס לאַנד מצרים און דאָס גאַנצע לאַנד כנען זענען אויסגעמאָטערט געוואָרן פֿון הונגער. און יוסף האט געזאַמלט אַלע געלט וואָס איז געפֿונען געוואָרן אין לאַנד מצרים און אין לאַנד כנען פֿאַר דער תבואה וואָס זיי האָבן געקויפֿט, און יוסף האט געבראַכט דאָס געלט אין פֿאַראַנס הויז. און ווען געלט איז אויסגעגאַנגען אין לאַנד מצרים און אין לאַנד כנען, זענען אַלע מצרים געקומען צו יוסף און געזאָגט: גיט אונדז ברויט, ווייל פֿאַרוואָס זאָלן מיר שטאַרבן פֿאַר דיין פנים? ווייל דאָס געלט גייט אויס. און יוסף האט געזאָגט: גיט אײַערע פֿי, און איך וועל אײַך געבן פֿאַר אײַערע פֿי, אויב געלט גייט אויס. און זיי האבן געבראַכט זייערע פֿי צו יוסף, און יוסף האט זיי געגעבן ברויט פֿאַר פֿערד, און פֿאַר די שעפֿסן, און פֿאַר די פֿי פֿון די רינדער, און פֿאַר די אייזל, און ער האט זיי געפֿיטערט מיט ברויט פֿאַר אַלע זייערע פֿי פֿאַר יענעם יאָר. ווען יענע יאר איז געווען פארענדיקט, זענען זיי געקומען צו אים דאס צווייטע יאר, און האבן צו אים געזאגט, מיר וועלן עס נישט באהאלטן פון מיין האר, אז אונזער געלט איז אויסגעלאפן; מיין האר האט אויך אונזערע בהמות; עס איז גארנישט געבליבן פאר מיין האר, נאר אונזערע קערפער, און אונזער לענדער. פארוואס זאלן מיר שטארבן פאר דייןע אויגן, סיי מיר און סיי אונזער לאנד? קויף אונדז און אונזער לאנד פאר ברויט, און מיר און אונזער לאנד וועלן זיין קנעכט צו פרעה; און גיב אונדז זאמען, אז מיר זאלן לעבן, און נישט שטארבן, אז די לאנד זאל נישט ווערן פארוויסט. און יוסף האט געקויפט דאס גאנצע לאנד פון מצרים פאר פרעה; ווייל די מצרים האבן פארקויפט יעדער זיין פעלד, ווייל דער הונגער האט זיך איבער זיי שטארקער געמאכט; אזוי איז די לאנד געווארן פרעה'ס. און וואס שייך דאס פאלק, האט ער זיי געפירט צו שטעט פון איין עק פון די גרענעצן פון מצרים ביזן אנדערן עק. בראשית מ"ז:יב-כא.

האט יוסף געזאגט צום פאלק: זעט, איך האב אייך היינט געקויפט און אייער לאנד פאר פרעה. זעט, דא איז זאמען פאר אייך, און איר וועט זייען דאס לאנד. און עס וועט זיין אין דער תבואה, אז איר וועט געבן דעם פינפטן טייל צו פרעה, און פיר טיילן וועלן זיין אייער אייגענע, פאר זאמען פון פעלד, און פאר אייער עסן, און פאר די פון אייערע הויזגעזינדער, און פאר עסן פאר אייערע קליינע קינדער. בראשית מ"ז:כ"ג-כ"ד

און זעקס יאָר זאָלסטו זייען דיין לאַנד, און אײַנזאַמלען די פירות דערפון: אָבער דאָס זיבעטע יאָר זאָלסטו עס לאָזן רוען און ליגן שטיל; כּדי די אַרעמע פון דיין פֿאָלק זאָלן עסן; און וואָס זיי לאָזן איבער זאָלן די חיות פון פעלד עסן. אזוי זאָלסטו טאָן מיט דיין וויינגאַרטן און מיט דיין אַליווען גאַרטן. שמות כג:י"א

און איר זאָלט דינען דעם האר אייער גאָט, און ער וועט בענטשן דיין ברויט און דיין וואַסער; און איך וועל אַוועקנעמען קראַנקייטן פון צווישן דיר. שמות כג:כ"ה

און ווען איר שניידט די שניט פון אייער לאַנד, זאָלט איר נישט גאָר שניידן די עקן פון אייער פעלד, און נישט זאָמלען די נאָכקלייבן פון אייער שניט. און איר זאָלט נישט נאָכקלייבן אייער ווינגאָרטן, און נישט זאָמלען יעדן טרויבן פון אייער ווינגאָרטן; איר זאָלט זיי לאָזן פֿאַר די אַרעמע און פֿרעמדע: איך בין גאָט, אייער גאָט. ויקרא 19:9-10

איר זאָלט היטן מיינע געזעצן. דו זאָלסט נישט לאָזן דינע בהמות פֿאַרן מיט אַ פֿאַרשיידענעם סאָרט; דו זאָלסט נישט זייען פֿעלד מיט געמישטע זוימען; און אַ קלייד געמישט פֿון ליינען און וואָל זאָל נישט אויף דיר קומען. ויקרא יט:יט

און ווען איר וועט קומען אין לאַנד, און וועט האָבן געפֿלאַנצט אַלע מינים ביימער פֿאַר עסן, זאָלט איר רעכענען זייער פֿרוכט ווי אומבאַשניטן: דריי יאָר זאָל עס זיין ווי אומבאַשניטן פֿאַר אייך; עס זאָל נישט געגעסן ווערן. ויקרא יט:כג

און ווען איר שניידט די שניט פון אייער לאַנד, זאָלט איר נישט ריין אויסרייניגן די ווינקלען פון אייער פעלד ווען איר שניידט, און איר זאָלט נישט זאָמלען קיין נאָכזאָמלונג פון אייער שניט; איר זאָלט זיי איבערלאָזן צו די אַרעמע און צו די פֿרעמדע: איך בין גאָט, אייער גאָט. ויקרא כג:כב

זעקס יאָר זאָלסטו זייען דיין פעלד, און זעקס יאָר זאָלסטו באַשניידן דיין ווינגאָרטן, און איינזאָמלען די פֿרוכט דערפֿון; אָבער אין זיבעטן יאָר זאָל זיין אַ שבת פֿון רו פֿאַרן לאַנד, אַ שבת פֿאַר גאָט; דו זאָלסט נישט זייען דיין פעלד, און נישט באַשניידן דיין ווינגאָרטן. ויקרא כ"ה:ג-ד

אַ יובל זאָל דאָס פֿופֿציקסטע יאָר זיין פֿאַר אייך: איר זאָלט נישט זייען, און נישט שניידן וואָס וואַקסט פֿון זיך אַליין אין אים, און נישט זאָמלען די טרויבן פֿון אייער ווינשטאָק וואָס איז נישט געווען אויסגעפֿוצט. ווייל דאָס איז דער יובל; ער זאָל זיין הייליק פֿאַר אייך; איר זאָלט עסן זיין פֿרוכט פֿון פֿעלד. ויקרא כ"ה:יא-יב

דעריבער זאָלט איר טאָן מיינע געזעצן, און האַלטן מיינע משפּטים, און זיי טאָן; און איר וועט וואוינען אין לאַנד אין זיכערקייט. און די לאַנד וועט געבן איר פֿרוכט, און איר וועט עסן זאָט, און וואוינען אין איר אין זיכערקייט. און אויב איר וועט זאָגן, וואָס וועלן מיר עסן אין זיבעטן יאָר? זעט, מיר וועלן נישט זייען, און נישט זאָמלען אונדזער תבואה: דעמאָלט וועל איך באַפֿעלן מײַן ברכה אויף אייך אין זעקסטן יאָר, און עס וועט ברענגען פֿרוכט פֿאַר דריי יאָר. און איר זאָלט זייען אין אַכטן יאָר, און עסן נאָך אַלטע פֿרוכט ביזן נינטן יאָר; ביז אירע פֿרוכטן קומען אַרײַן, זאָלט איר עסן פֿון אַלטן פֿאַרראַט. ויקרא כ"ה:י"ח-כ"ב

אויב איר גייט אין מיינע געזעצן און היט מיינע געבאָטן און טוט זיי, וועל איך אייך געבן רעגן אין דער ריכטיקער צײַט, און די ערד וועט געבן איר פֿרוכט, און די ביימער פֿון פֿעלד וועלן געבן זייער פֿרוכט. און אייער דרעשן וועט דערגרייכן ביזן שניט, און די שניט וועט דערגרייכן ביזן זאָען צײַט; און איר וועט עסן אייער ברויט צו זאָט, און וואוינען אין אייער לאַנד זיכער. ויקרא כו:ג-ה

און דער גאַנצער מעשר פֿון לאַנד, צי פֿון די זוימען פֿון לאַנד, צי פֿון די פֿרוכט פֿון בוים, איז גאָטס; עס איז הייליק צו גאָט. ויקרא כז:ל.

ווייל גאָט ברענגט דײַך אין אַ גוט לאַנד, אַ לאַנד מיט וואַסער־בעכּן, מיט קוואַלן און טיפֿענישן וואָס שטאַמען פֿון טאָלן און בערג; אַ לאַנד פֿון ווייץ און גערשטן, וויינשטאָקן און פֿייגנבײַמער און גראַנאַטן; אַ לאַנד פֿון אַליווען־ייל און האָניק; אַ לאַנד אין וועלכן דו וועסט עסן ברויט אָן מאַנגל, דיר וועט גאָרנישט פֿעלן אין אים; אַ לאַנד וועמענס שטיינער זענען אייזן, און פֿון וועמענס בערג דו קענסט גראָבן קופּער. ווען דו וועסט עסן און זיין זאָט, זאָלסטו בענטשן גאָט דײַן גאָט פֿאַר דעם גוטן לאַנד וואָס ער האָט דיר געגעבן. דברים ח:ז-י

און עס וועט זיין, אויב איר וועט גוט אויסהערן מיינע געבאָטן וואָס איך געב אייך היינט, צו ליב האָבן דעם האר אייער גאָט, און אים צו דינען מיט אייער גאַנצן האַרצן און מיט אייער גאַנצער נשמה, וועל איך אייך געבן דעם רעגן פון אייער לאַנד אין זיין צייט, דעם ערשטן רעגן און דעם שפּעטן רעגן, כדי איר זאָלט איינזאַמלען אייער תבואה, און אייער וויין, און אייער בוימל. און איך וועל שיקן גראָז אין אייערע פעלדער פֿאַר אייערע בהמות, כדי איר זאָלט עסן און זיין זאַט. דברים יא:יג-טו.

דו זאָלסט טאַקע מעשר געבן דעם גאַנצן אָפּוואַקס פֿון דיין זוימען, וואָס דאָס פֿעלד ברענגט אַרויס יאָר נאָך יאָר. דברים יד:כב

דו זאָלסט נישט זייען דיין וויינגאַרטן מיט פֿאַרשידענע זוימען, כדי די פֿרוכט פֿון דיין זוימען וואָס דו האָסט געזייט, און די פֿרוכט פֿון דיין וויינגאַרטן זאָלן נישט פֿאַרפּעסטעט ווערן. דברים כב:ט.

ווען דו שניידסט אָפּ דיין שניט אין דיין פעלד, און דו האָסט פֿאַרגעסן אַ גאַרב אין פעלד, זאָלסטו נישט צוריקגיין עס צו נעמען; עס זאָל זיין פֿאַרן פֿרעמדן, פֿאַרן יתום, און פֿאַר דער אַלמנה; כדי גאָט דיין גאָט זאָל דיר בענטשן אין אַלע דינע הענט. דברים כד:יט

און עס וועט זיין, אויב דו וועסט גוט אויסהערן דעם קול פון גאָט דיין גאָט, צו היטן און צו טאָן אַלע זיינע געבאָטן וואָס איך באַפֿעל דיר היינט, וועט גאָט דיין גאָט דיר שטעלן העכער אַלע פֿעלקער פֿון דער ערד: און אַלע די ברכות וועלן קומען אויף דיר, און דיר דערגרייכן, אויב דו וועסט אויסהערן דעם קול פֿון גאָט דיין גאָט. געבענטשט וועסטו זיין אין שטאָט, און געבענטשט וועסטו זיין אין פעלד. געבענטשט וועט זיין די פֿרוכט פֿון דיין לייב, און די פֿרוכט פֿון דיין ערד, און די פֿרוכט פֿון דינע בהמות, די אויפֿוואַקסונג פֿון דינע רינדער, און די שעפּס פֿון דינע שעפּס. געבענטשט וועט זיין דיין קאַרב און דיין פֿאַרראַט. דברים כח:א-ה

און גאָט וועט דיר מאַכן שעפעדיק אין גוטס, אין דער פֿרוכט פון דיין גוף, און אין דער פֿרוכט פון דיין בהמה, און אין דער פֿרוכט פון דיין ערד, אין דעם לאַנד וואָס גאָט האָט געשוואוירן צו דינע עלטערן צו געבן דיר. גאָט וועט דיר עפענען זיין גוטן אוצר, דעם הימל צו געבן דעם רעגן צו דיין לאַנד אין זיין צייט, און צו בענטשן אַלע די אַרבעט פון דיין האַנט; און דו וועסט ליינען צו פילע פעלקער, און דו וועסט נישט ליינען. דברים כח:יא-יב

געשיכטע

דו, און דינע זין, און דינע קנעכט, זאָלסט באַאַרבעטן דאָס לאַנד פֿאַר אים, און דו זאָלסט אַרײַנברענגען די פֿרוכט, כדי דיין האָרס זון זאָל האָבן עסן צו עסן; אָבער מַפֿיבּושעט, דיין האָרס זון, זאָל שטענדיק עסן ברויט בײַ מיין טיש. איצט האָט ציבא געהאַט פֿופֿצן זין און צוואַנציק קנעכט. שמואל ב' ט:י'

און עס איז געווען אַ גרויסער הונגער אין שומרון; און זע, זיי האָבן עס באַלאַגערט, ביז אַן אייזלס קאָפּ איז פֿאַרקויפט געוואָרן פֿאַר אַכציק זילבערנע שטיק, און אַ פֿערטל טייל פֿון אַ קאַב טויבן-מיסט פֿאַר פֿינף זילבערנע שטיק. מלכים ב' ו:כ"ה

אויך האט ער באפוילן דעם פאלק וואס האט געוואוינט אין ירושלים צו געבן דעם חלק פון די כהנים און די לעוויטן, כדי זיי זאלן ווערן דערמוטיקט אין דער תורה פון גאט. און אזוי שנעל ווי דער באפעל איז ארויסגעקומען, האבן די קינדער פון ישראל געברענגט אין גרויסן די ערשטע פרוכטן פון תבואה, וויין, און אויל, און האניג, און פון אלע וואוקס פון פעלד; און דעם מעשר פון אלע זאכן האבן זיי אריינגעברענגט אין גרויסן. און וועגן די קינדער פון ישראל און יהודה, וואס האבן געוואוינט אין די שטעט פון יהודה, האבן זיי אויך אריינגעברענגט דעם מעשר פון רינדער און שעפּס, און דעם מעשר פון הייליגע זאכן וואס זענען געווען געווידמעט צו גאט זייער גאט, און האבן זיי געלייגט אין הויפן 2. כראָניקעס 31:4-6

און צו ברענגען די ערשטע פרוכטן פון אונדזער ערד, און די ערשטע פרוכטן פון אלע פרוכטן פון אלע ביימער, יאר נאך יאר, צום הויז פון גאט: אויך די ערשטע פון אונדזערע זין, און פון אונדזערע בהמות, ווי עס שטייט געשריבן אין דער תורה, און די ערשטע פון אונדזערע רינדער און פון אונדזערע שעפס, צו ברענגען צום הויז פון אונדזער גאט, צו די כהנים וואס דינען אין הויז פון אונדזער גאט: און אז מיר זאלן ברענגען די ערשטע פרוכטן פון אונדזער טייג, און אונדזערע קרבנות, און די פרוכטן פון אלע סארטן ביימער, פון וויין און פון אויל, צו די כהנים, צו די צימערן פון הויז פון אונדזער גאט; און די מעשר פון אונדזער ערד צו די לויטן, אז די זעלבע לויטן זאלן האבן די מעשר אין אלע שטעט פון אונדזער אקער. און דער כהן, דער זון פון אהרן, זאל זיין מיט די לויטן, ווען די לויטן נעמען מעשר: און די לויטן זאלן ארויפברענגען די מעשר פון די מעשר צום הויז פון אונדזער גאט, צו די צימערן, אין דעם אוצר-הויז. ווייל די קינדער פון ישראל און די קינדער פון לוי וועלן ברענגען די קרבן פון די תבואה, פון די נייע וויין, און די אויל, צו די צימערן, וואו עס זענען די כלים פון די הייליגע פלאץ, און די כהנים וואס דינען, און די טיר-וואכטער, און די זינגער; און מיר וועלן נישט פארלאזן דאס הויז פון אונדזער גאט. נחמיה י:לה-לט

פאָעזיע

איך וואָלט געזוכט גאָט, און צו גאָט וואָלט איך איבערגעגעבן מיין זאך, וואָס טוט גרויסע זאכן און אומפאָרשלעך, וואונדערלעכע זאכן אָן צאָל, וואָס גיט רעגן אויף דער ערד און שיקט וואָסער אויף די פֿעלדער. איוב 5:8-10

דו האסט אים געמאכט הערשן איבער די מעשים פון דינע הענט; דו האסט אלעס אונטער זיינע פיס געלייגט: אלע שאף און רינדער, און אויך די חיות פון פעלד; די פייגל פון הימל, און די פיש פון ים, און אלעס וואס גייט דורך די וועגן פון די ימען. גאָט אונדזער האר, ווי גוט איז דיין נאמען אויף דער גאנצער ערד! תהילים ח:ו-ט

ער לאָזט וואָקסן גראָז פֿאַר די בהמות, און קרויט פֿאַר די דינסט פֿון מענטשן, כדי ער זאָל אַרויסברענגען עסן פֿון דער ערד; און וויין וואָס מאַכט דערפֿרייען דאָס האַרץ פֿון מענטשן, און בוימל צו מאַכן זיין פנים שיינען, און ברויט וואָס שטאַרקט דאָס האַרץ פֿון מענטשן. תהילים ק"ד:י"ד-ט"ו

ער מאַכט די מדבר אין אַ שטייענדיק וואָסער, און טרוקענע ערד אין וואָסער-קוואַלן. און דאָרטן מאַכט ער די הונגעריקע וואוינען, כדי זיי זאָלן צוגרייטן אַ שטאָט צום וואוינען; און זייען די פעלדער, און פלאַנצן וויינגערטנער, וואָס זאָלן ברענגען פרוכט פון וואוקס. ער בענטשט זיי אויך, אַזוי אַז זיי זאָלן זיך שטאַרק פֿאַרמערן; און ער לאָזט נישט זייערע בהמות פֿאַרמינערן. תהילים קז:לה-לח.

גיי צום אַמעץ, דו פוילער; באַטראַכט אירע וועגן, און זיי קלוג; וואָס אָן קיין פירער, אויפזיכטיקער אָדער הערשער, גיט זי איר עסן אין זומער, און זאָמלט איר עסן אין דער שניט. משלי ו:ח-ח

דער וואָס זאָמלט אין זומער איז אַ קלוגער זון; אָבער דער וואָס שלאָפט אין שניט איז אַ זון וואָס מאַכט שאַנד. משלי י:ה

ווער עס באַאַרבעט זיין לאַנד וועט זיך זאָט מאַכן מיט ברויט, אָבער ווער עס גייט נאָך ליידגע מענטשן איז אַן פֿאַרשטאַנד. משלי י"ב:א

אסאך עסן איז אין דער ארבעט פון די אַרעמע, אָבער עס איז דאָ וואָס ווערט חרובֿ צוליב מאַנגל אין משפט. משלי י"ג:כ"ג

וואו קיין אַקסן זענען נישטאָ, איז די וויגעלע ריין: אָבער אַ סך פֿאַרמערונג איז דורך דער שטאַרקייט פון דעם אַקס. משלי יד:ד

דער פוילער וועט נישט פלוגן צוליב דער קעלט; דעריבער וועט ער בעטן אין שניט, און גאָרנישט האָבן. משלי כ:ד

איך בין דורכגעגאנגען דעם פעלד פון דעם פוילער, און דעם ווינגארטן פון דעם מענטש און פארשטאנד; און זע, עס איז געווען באדעקט מיט דאָרנען, און נעטלען האבן באדעקט זיין פנים, און זיין שטיינערנע וואַנט איז געווען צעבראָכן. דעמאָלט האָב איך געזען און באַטראַכט עס גוט; איך האָב עס אָנגעקוקט און באַקומען לימוד. נאָך אַ ביסל שלאָף, אַ ביסל שלאָף, אַ ביסל הענט צוזאַמענלייגן צו שלאָפן: אַזוי וועט קומען דיין אָרעמקייט ווי אַ רייזדער, און דיין נויט ווי אַ באַוואָפנטער. משלי כ"ד:ל-ל"ד

זייט פלייסיק צו וויסן דעם צושטאנד פון דיינע הערדעס, און קוקט גוט אויף דיינע הערדעס. ווייל עשירות איז נישט אויף אייביק, און צי בלייבט די קרוין פון דור צו דור? די היי ווייזט זיך, און די ווייבע גראַץ ווייזט זיך, און די גראַצן פון די בערג ווערן געזאמלט. די לעמער זענען פאר דיינע קליידער, און די ציגן זענען דער פרייז פון פעלד. און דו וועסט האבן גענוג ציגן-מילך פאר דיין עסן, פאר דער עסן פון דיין הויזגעזינד, און פאר דער אויפהאלטונג פון דיינע מיידלעך. משלי כז:כג-כז

ווער עס באַארבעט זיין לאַנד וועט האָבן גענוג ברויט, אָבער ווער עס גייט נאָך ליידיגע מענטשן וועט האָבן גענוג אָרעמקייט. משלי כח:יט

זי באַטראַכט אַ פעלד און קויפט עס; מיט דער פרוכט פון אירע הענט פלאַנצט זי אַ וויינגאַרטן. משלי ל"א:ט"ז

דערצו איז דער נוצ פון דער ערד פאר אלעמען: דער מלך אליין ווערט באַדינט דורך דעם פעלד. קהלת ה:ט

אַלע אַרבעט פֿון מענטש איז פֿאַר זײַן מויל, און דאָך ווערט דער אָפעטיט נישט געפֿילט. קהלת 6:7

ווער עס קוקט אויף דעם ווינט וועט נישט זייען; און ווער עס קוקט אויף די וואלקנס וועט נישט שניידן. אין דער פרי זיי דיין זוימען, און אין אָוונט זאָלסטו נישט צוריקהאַלטן דיין האַנט; ווייל דו ווייסט נישט צי עס וועט געלונגען, צי דאָס צי יענס, צי ביידע וועלן זיין גלייך גוט. קהלת י"א:דו'

נביאים

און דיינע אויערן וועלן הערן א ווארט הינטער דיר, זאגנדיג: דאס איז דער וועג, גייט אין אים, ווען איר וועט זיך דרייען רעכטס און ווען איר וועט זיך דרייען לינקס. איר וועט אויך פארשווארצן די דעקונג פון דיינע געשניצטע זילבערנע בילדער, און די צירונג פון דיינע געגאסענע גאלדענע בילדער; דו וועסט זיי אוועקווארפן ווי א טוך וואס פארשווינדט; דו וועסט צו אים זאגן: גיי אוועק! דעמאלט וועט ער געבן דעם רעגן פון דיין זוימען, מיט וואס דו וועסט זייען דעם באָדן; און ברויט פון דער פרוכט פון דער ערד, און עס וועט זיין פעט און זעטיק; אין יענעם טאג וועלן דיינע בהמות זיך פֿיטערן אין ברייטע פּאַשע. די אָקסן אויך און די יונגע אייזלען וואס ארבעטן דעם באָדן וועלן עסן ריינע פוטער, וואס איז אויסגעווינטן געווארן מיט דער שאוועל און מיט דער פען. ישעיה ל:כא-כד

געבענטשט זענט איר וואָס זייט לעבן אַלע וואַסערן, וואָס שיקט אַרויס דאָרט די פֿיס פֿון אָקס און אייזל. ישעיה לב:ב

און די אויסגעטריקנטע ערד וועט ווערן אַ טייַך, און די דאָרשטיקע לאַנד וואַסער־קוואַלן: אין דער וואוינונג פֿון דראַקאָנען, וואו יעדער איינער ליגט, וועט זיין גראַץ מיט ריד און בינטל. ישעיה 35:7

פארוואס גיט איר אויס געלט פאר דעם וואס איז נישט קיין ברויט? און אייער ארבעט פאר דעם וואס זעטיגט נישט? הערט מיר גוט צו, און עסט וואס איז גוט, און לאזט אייער נשמה זיך פרייען מיט פעטקייט. ישעיה 55:2

ווייל ווי דער רעגן קומט אַראָפּ, און דער שניי פֿון הימל, און קערט זיך נישט צוריק אַהין, נאָר באַוואַסערט די ערד, און מאַכט זי ברענגען און בליען, כּדי זי זאָל געבן זוימען צום זייער, און ברויט צום עסער, אַזוי וועט זײַן מײַן וואָרט וואָס גייט

אַרויס פֿון מיין מויל: עס וועט זיך נישט אומקערן צו מיר ליידיק, נאָר עס וועט טאָן וואָס איך וויל, און עס וועט מצליח זיין אין דער זאך צו וועלכער איך האָב עס געשיקט. ישעיה 55:10-11

ווייל אַזוי זאָגט גאָט צו די מענער פֿון יהודה און ירושלים: ברעכט אײַער ברעקלאַנד, און זײַט נישט צווישן דאָרנען. ירמיהו ד:ג

דאָס וואָרט פֿון גאָט איז ווידער געקומען צו מיר, זאָגנדיק: מענטשנדיק, ווען דאָס לאַנד זינדיקט קעגן מיר דורך שרעקלעך פֿאַרברעכן, וועל איך אויסשטרעקן מיין האַנט אויף איר, און וועל צעברעכן דעם שטעקן פֿון איר ברויט, און וועל שיקן הונגער אויף איר, און וועל אויסשניידן מענטשן און בהמות פֿון איר: יחזקאל יד:יב-יג

עס איז געפלאַנצט געוואָרן אין אַ גוטער ערד לעבן גרויסע וואַסערן, כּדי עס זאָל אַרויסברענגען צווייגן, און עס זאָל טראָגן פֿרוכט, כּדי עס זאָל זיין אַ שיינער וויינשטאָק. יחזקאל 17:8

און איר וועט וואוינען אין דעם לאַנד וואָס איך האָב געגעבן אייערע עלטערן; און איר וועט זיין מיין פֿאָלק, און איך וועל זיין אייער גאָט. איך וועל אייך אויך ראַטעווען פֿון אַלע אייערע אומריינקייטן: און איך וועל רופן צו דער תּבואה, און וועל עס פֿאַרמערן, און איך וועל נישט לייגן קיין הונגער אויף אייך. און איך וועל פֿאַרמערן די פֿרוכט פֿון בוים, און די וואוקס פֿון פֿעלד, אַז איר זאָלט מער נישט באַקומען קיין חרפה פֿון הונגער צווישן די פֿעלקער. דעמאָלט וועט איר געדענקען אייערע אייגענע שלעכטע וועגן, און אייערע מעשים וואָס זענען נישט געווען גוט, און וועט זיך פֿאַראַכטן אין אייערע אייגענע אויגן פֿאַר אייערע זינד און פֿאַר אייערע תּועבות. יחזקאל 31:36-38

זײַט פֿאַר זיך מיט גערעכטיקייט, שניידט מיט רחמנות; ברעכט אויס אייער ברעקערד ערד; ווייל עס איז צײַט צו זוכן גאָט, ביז ער קומט און רעגנט אויף אייך גערעכטיקייט. הושע 10:12

און איך האָב אייך אויך געגעבן ריינקייט פֿון ציין אין אַלע אייערע שטעט, און מאַנגל פֿון ברויט אין אַלע אייערע ערטער: אָבער איר האָט זיך נישט אומגעקערט צו מיר, זאָגט גאָט. און איך האָב אויך צוריקגעהאַלטן דעם רעגן פֿון אייך, ווען עס זענען נאָך געווען דריי חדשים ביזן שניט: און איך האָב געלאָזט רעגענען אויף איין שטאָט, און נישט געלאָזט רעגענען אויף אַן אַנדער שטאָט: איין שטיק איז גערעגנט געוואָרן, און דער שטיק אויף וועלכן עס האָט נישט גערעגנט איז אויסגעטריקנט. אַזוי זענען צוויי אָדער דריי שטעט געוואַנדערט צו איין שטאָט, צו טרינקען וואַסער; אָבער זיי זענען נישט זאָט געוואָרן: אָבער איר האָט זיך נישט אומגעקערט צו מיר, זאָגט גאָט. איך האָב אייך געשלאָגן מיט ברענעניש און שימל: ווען אייערע גערטנער און אייערע וויינגערטנער און אייערע פייגנביימער און אייערע אַליווענביימער האָבן זיך געוואָקסן, האָט דער פֿאַלמער וואָרם זיי פֿאַרצערט: אָבער איר האָט זיך נישט אומגעקערט צו מיר, זאָגט גאָט. איך האָב געשיקט צווישן אייך די מגיפה לויטן שטייגער פֿון מצרים: אייערע יונגעלייט האָבן איך געהרגעט מיטן שווערד, און איך האָב אַוועקגענומען אייערע פֿערד; און איך האָב געמאַכט דעם גערוך פֿון אייערע לאַגערן אַרויפֿגיין אין אייערע נאָזלעכער: אָבער איר האָט זיך נישט אומגעקערט צו מיר, זאָגט גאָט. עמוס 10:4-6

כאָטש דער פֿייגנבוים וועט נישט בליען, און קיין פֿרוכט וועט נישט זיין אין די וויינשטאָקן; די אַרבעט פֿון די אַליווענביימער וועט פֿאַרפֿעלן, און די פֿעלדער וועלן נישט געבן קיין פֿרוכט; די שעפּסן וועלן אָפּגעשניטן ווערן פֿון דער פֿעלד, און קיין רינדער אין די שטאָלן וועט נישט זיין, אָבער איך וועל זיך פֿרייען אין גאָט, איך וועל זיך פֿרייען אין גאָט פֿון מיין ישועה. חבקוק 18:17-19

איז עס צײַט פֿאַר אײַך, איר, צו וואוינען אין אײַערע באַדעקטע הײַזער, און דאָס הױז לײַגט חרובֿ? איצט זאָגט גאָט פֿון צבֿאות, אַזוי זאָגט: באַטראַכט אײַערע וועגן. איר האָט געזײַט פֿיל, און ברענגט אַרײַן ווייניק; איר עסט, אָבער איר האָט נישט גענוג; איר טרינקט, אָבער איר ווערט נישט זאָט מיט טרינקען; איר קלײַדט זיך אָן, אָבער עס איז נישטאָ קיין וואָרעם; און ווער עס פֿאַרדינט לױן, פֿאַרדינט לױן צו לײַגן עס אין אַ זאַק מיט לעכער. אַזוי זאָגט גאָט פֿון צבֿאות: באַטראַכט אײַערע וועגן. חגי 1:4-7

ווייל דער זאָמען וועט זיין מצליח; דער וויינשטאָק וועט געבן איר פֿרוכט, און די ערד וועט געבן איר וואָקסט, און די הימלען וועלן געבן זייער טוי; און איך וועל מאַכן דעם רעשטל פון דעם פֿאָלק באַזיצן אַלע די זאַכן. זכריה 8:12

ברענגט אַלע מעשר אין שפּיזקאָמער, כּדי עס זאָל זיין עסן אין מיין הויז, און פֿרוווט מיך איצט דערמיט, זאָגט גאָט פֿון צבֿאות, אויב איך וועל אייך נישט עפֿענען די פֿענצטער פֿון הימל, און אייך אויסגיסן אַ ברכה, אַז עס וועט נישט זיין גענוג פֿלאַץ צו נעמען עס. און איך וועל באַשטראָפֿן דעם פֿאַרצערער פֿאַר אייער זכות, און ער וועט נישט פֿאַרניכטן די פֿרוכט פֿון אייער ערד; און אייער וויינשטאָק וועט נישט פֿאַרלירן איר פֿרוכט פֿאַר דער צייט אין פֿעלד, זאָגט גאָט פֿון צבֿאות. און אַלע פֿעלקער וועלן אייך רופֿן געבענטשט: ווייל איר וועט זיין אַ ליבלעך לאַנד, זאָגט גאָט פֿון צבֿאות. מלאכי 3:10-12

בשורות

דעמאָלט זאָגט ער צו זיינע תלמידים: די שניט איז טאָקע גרויס, אָבער די אַרבעטער זענען ווייניק; בעט דעריבער דעם האָר פֿון דער שניט, אַז ער זאָל אַרויסשיקן אַרבעטער צו זיין שניט. מתי 9:37-38

און ער האָט זיי דערציילט אין משלים אַ סך זאַכן, זאָגנדיק: זעט, אַ זייער איז אַרויסגעגאַנגען זייען; און ווען ער האָט געזיט, זענען עטלעכע זוימען געפֿאַלן ביים וועג, און די פֿייגל זענען געקומען און האָבן זיי פֿאַרגעסן. עטלעכע זענען געפֿאַלן אויף שטיינערדיקע ערטער, וואו זיי האָבן נישט געהאַט קיין סך ערד; און גלייך זענען זיי אויפֿגעשפּראָסן, ווייל זיי האָבן נישט געהאַט קיין טיפֿקייט פֿון ערד. און ווען די זון איז אויפֿגעגאַנגען, זענען זיי פֿאַרברענט געוואָרן; און ווייל זיי האָבן נישט געהאַט קיין וואָרצל, זענען זיי פֿאַרוועלקט געוואָרן. און עטלעכע זענען געפֿאַלן צווישן דאָרנען; און די דאָרנען זענען אויפֿגעשפּראָסן און האָבן זיי דערשטיקט. אָבער אַנדערע זענען געפֿאַלן אין גוטע ערד און האָבן אַרויסגעבראַכט פֿרוכט, עטלעכע הונדערטפֿאַך, עטלעכע זעכציקפֿאַך, עטלעכע דרייסיקפֿאַך. ווער עס האָט אויערן צו הערן, זאָל הערן. מתי 9:13

נאָך אַ משל האט ער זיי דערציילט, זאָגנדיק: דאס הימל-מלכות איז ווי אַ זענעפט-קערנדל, וואס אַ מענטש האט גענומען און געזיט אין זיין פעלד. דאס איז טאָקע די קלענסטע פון אלע זוימען, אָבער ווען עס וואָקסט אויף, איז עס די גרעסטע צווישן די גראטעס, און ווערט אַ בוים, אַזוי אז די פֿייגל פון הימל קומען און נעכטן אין זיינע צווייגן. מתי 13:31-32

דעריפאר האט ער צו זיי געזאָגט: די שניט איז טאָקע גרויס, אָבער די אַרבעטער זענען ווייניק; בעט דעריבער דעם האָר פון דער שניט, אז ער זאל אַרויסשיקן אַרבעטער צו זיין שניט. לוקאס 10:2

ער האָט אויך דערציילט דאָס משל: אַ געוויסער מאַן האָט געהאַט אַ פֿייגנבוים געפֿלאַנצט אין זיין וויינגאַרטן; און ער איז געקומען און געזוכט פֿרוכט אויף אים, און געפֿונען גאָרנישט. דערנאָך האָט ער געזאָגט צום וויינגאַרטנער: זע, שוין דריי יאָר קום איך זוכן פֿרוכט אויף דעם פֿייגנבוים, און איך געפֿין גאָרנישט; שניידט אים אָפּ, פֿאַרוואָס פֿאַרדרייט ער די ערד? און ער האָט אים געענטפֿערט און געזאָגט: האָר, לאָזט אים אויך דאָס יאָר, ביז איך וועל אים גראָבן און מיסט מאַכן. און אויב ער וועט טראָגן פֿרוכט, נו; און אויב נישט, דערנאָך וועסטו אים אָפּשניידן. לוקאס 9:13

זאָגט איר נישט, עס זענען נאָך פֿיר חדשים, און דאָן קומט די שניט? זעט, איך זאָג אייך, הייבט אויף אייערע אויגן און קוקט אויף די פֿעלדער, ווייל זיי זענען שוין ווייס צום שניט. און דער וואָס שניידט באַקומט לויף און זאָמלט פֿרוכט צום אייביקן לעבן, כּדי ביידע דער וואָס זייט און דער וואָס שניידט זאָלן זיך צוזאַמען פֿרייען. יוחנן 4:35-36

אמת, אמת, איך זאָג אייך, אויב אַ ווייץ-קערנדל פֿאַלט נישט אין דער ערד און שטאַרבט, בלייבט עס אַליין; אָבער אויב עס שטאַרבט, ברענגט עס אַרויס אַ סך פֿרוכט. יוחנן 12:24

אזוי שנעל ווי זיי זענען אנגעקומען צום לאנד, האבן זיי געזען דארט א פייער פון קוילן, און פיש געלעגן דערויף, און ברויט. יאָשקע האט צו זיי געזאגט: ברענגט פון די פיש וואָס איר האָט איצט געכאפט. יוחנן 21:9-10

דאך האט ער זיך נישט איבערגעלאָזט אָן עדות, מיט דעם וואָס ער האט געטאָן גוטס, און געגעבן אונדז רעגן פֿון הימל, און פֿרוכטבאַרע צייטן, און אָנגעפֿילט אונדזערע הערצער מיט עסן און פֿרייד. אַפּאָסטלענע 14:17

בריוו

אבער דאָס זאָג איך: ווער עס זייט שפּאַרעוואַדיק וועט אויך שפּאַרעוואַדיק שניידן; און ווער עס זייט שעפעדיק וועט אויך שעפעדיק שניידן 2. קאָרינטער 9:6

און גאָט איז ביכולת צו מאַכן אַלע גוטסקייט איבערפֿלוסיק צו אייך; אַז איר, שטענדיק האָבן גענוג אין אַלע זאַכן, זאָלט איבערפֿלוסיק זיין צו יעדער גוטער אַרבעט: ווי עס שטייט געשריבן, ער האָט צעשפּרייט; ער האָט געגעבן צו די אַרעמע; זיין גערעכטיקייט בלייבט אויף אייביק. איצט דער וואָס גיט צו זייער, גיט ברויט פֿאַר אייער עסן, און פֿאַרמערט אייער געזייטן צו זימען, און פֿאַרגרעסערט די פֿרוכטן פֿון אייער גערעכטיקייט (ווערנדיק רייכער אין אַלע זאַכן צו אַלע גוטסקייט, וואָס ברענגט דורך אונדז דאָנקבארקייט צו גאָט 2. קאָרינטער 9:8-11

און לאָמיר נישט מיד ווערן פון טאָן גוטס, ווייל אין דער ריכטיקער צייט וועלן מיר שניידן, אויב מיר וועלן נישט מיד ווערן. גאַלאַטער 6:9

ווייל אפילו ווען מיר זענען געווען מיט אייך, האבן מיר אייך דאס באפוילן, אז אויב איינער וויל נישט ארבעטן, זאל ער אויך נישט עסן 2. טעסלאנישער 3:10

אַפּאָקריפֿע

ווייל ווי דער אקערער זייט אסאך צו זימען אויף דער ערד, און פלאנצט אסאך ביימער, און דאך קומט נישט ארויף די זאך וואס איז געזייט גוט אין זיין צייט, און אויך נישט אלץ וואס איז געפלאנצט ווארצלט; אזוי איז עס מיט די וואס זענען געזייט אין דער וועלט; זיי וועלן נישט אלע געהאלפן ווערן 2. עזרא 8:41

אזוי ווי דער זאָמען פֿון אַ דאָרער גייט אונטער, אויב ער קומט נישט אַרויף און באַקומט נישט דיין רעגן אין דער ריכטיקער צייט; צי אויב עס קומט צו פֿיל רעגן און פֿאַרדאָרפט אים: אַזוי גייט אויך אונטער דער מענטש, וואָס איז געשאַפֿן געוואָרן מיט דיינע הענט און ווערט גערופֿן דיין אייגענע בילד, ווייל דו ביסט ענלעך צו אים, פֿאַר וועמענס זכות דו האָסט אַלץ געמאַכט און אים פֿאַרגליכן צום דאָרער 2. עזרא ח43-44:

און ער האט מיר געענטפערט, זאגנדיג, אזוי ווי דאס פעלד איז, אזוי איז אויך די צווימען; אזוי ווי די בלומען זענען, אזוי זענען אויך די פארבן; אזוי ווי דער ארבעטער איז, אזוי איז אויך די ארבעט; און אזוי ווי דער אקערער אליין איז, אזוי איז אויך זיין אקערעריי: ווייל עס איז געווען די צייט פון דער וועלט 2. עזרא 9:17

...ווייל אין שטאָלץ איז צעשטערונג און פיל צרות, און אין זנות איז פארפֿולונג און גרויס מאַנגל: ווייל זנות איז די מוטער פון הונגער. טוביה 4:13

האָט דער יונגערמאַן געטאָן ווי דער מלאך האָט אים באַפֿוילן; און נאָכדעם ווי זיי האָבן געבראַטן דעם פֿיש, האָבן זיי אים געגעסן; דערנאָך זענען זיי ביידע געגאַנגען ווייטער אויף זייער וועג, ביז זיי האָבן זיך דערנענטערט צו עקבתני. טובית ו:ה

און געבענטשט איז דער סריס, וואָס מיט זיינע הענט האָט נישט געטאָן קיין אומרעכט, און נישט אויסגעטראַכט קיין שלעכטע זאַכן קעגן גאָט: ווייל אים וועט געגעבן ווערן די ספעציעלע מתנה פון גלויבן, און אַן ירושה אין דעם טעמפל פון גאָט וואָס איז מער אָנגענומען אין זיין מיינונג. חכמה פון שלמה 3:14

האָס נישט קיין שווערע אַרבעט, און נישט קיין לאַנדווירטשאַפט, וואָס דער העכסטער האָט באַשטימט. סירא 7:15

ווער עס באַאַרבעט זיין לאַנד וועט פֿאַרגרעסערן זיין הויפֿן; און ווער עס געפֿעלט גרויסע מענטשן וועט באַקומען מחילה פֿאַר זינד. סירא 20:28

ווען דו וועסט באַקומען אַ פֿרוכטבאַר פֿאַרמעגן דורך דעם גאַנצן פעלד, זיי עס מיט דיין אייגענעם זוימען, בטחון אין די גוטסקייט פון דיין שטאַם. סירא 26:20

דעמאָלט האָבן זיי באַאַרבעט זייער ערד אין שלום, און די ערד האָט געגעבן איר פֿרוכט, און די ביימער פון פעלד זייער פֿרוכט 1. מקבים 14:8

פארגעסענע ביכער פון עדן

די מענטשן זענען דעריבער מחויב זיך צו מקדיש זיין צו לאַנדווירטשאַפט און דער באַאַרבעטונג פון דער ערד, כדי דורך דעם מיטל זאָלן זיי האָבן אַ גרויסע צושטעל פון גערעטעניש. אויף דעם וועג ווערט באַאַרבעטונג פון יעדן סאָרט געפֿירט און אַ גרויסע שניט ווערט געשניטן אין דעם גאַנצן אויבן דערמאָנטן לאַנד. בריוו פון אַריסטעאַס 5:9-10

דאָרפֿישע מענטשן, דורך זיך אַרויסציען פֿון די דאָרפֿישע געגנטן און זיך באַזעצן אין שטאָט, האָבן געבראַכט אַ שלעכטן נאָמען פֿאַר דער לאַנדווירטשאַפֿט: און אַזוי, כדי זיי זאָלן זיך נישט באַזעצן אין שטאָט, האָט דער מלך אַרויסגעגעבן באַפֿעלן, אַז זיי זאָלן נישט בלייבן דאָרט מער ווי צוואַנציק טעג. בריוו פון אַריסטעאַס 5:13

גיט נישט קיין אויפֿמערקזאַמקייט, מײַנע קינדער, צו דער שיינקייט פֿון פֿרויען, און שטעלט אײַער געדאַנק נישט אויף זייערע ענינים; נאָר גייט מיט אַן איינציקן האַרצן אין מורא פֿאַר גאָט, און אַרבעט אויף גוטע מעשים, אויף לערנען און אויף אײַערע הערדער, ביז גאָט וועט אײַך געבן אַ ווייב, וועמען ער וויל, אַז איר זאָלט נישט לייזן ווי איך האָב געטאָן. טעסטאַמענט פֿון ראובן 2:1

בייגט זיך אַראָפּ אײַער רוקן צו דער לאַנדווירטשאַפט, און אַרבעט שווער אין אַלע מינים לאַנדווירטשאַפט, און ברענגט מתנות צום גאָט מיט דאָנקבאַרקייט. ווייל מיט די ערשטע פירות פון דער ערד וועט גאָט אײַך בענטשן, אַזוי ווי ער האָט געבענטשט אַלע הייליקע פון הבל ביז איצט. ווייל קיין אַנדער טייל ווערט אײַך נישט געגעבן ווי פון דער פעטקייט פון דער ערד, וועמענס פירות ווערן אויפֿגעהויבן דורך אַרבעט. ווייל אונדזער פֿאָטער יעקב האָט מיך געבענטשט מיט ברכות פון דער ערד און פון ערשטע פירות. צוואה פון יששכר 1:39-42

איך בין געווען דער ערשטער צו מאַכן אַ שיף צו זעגלען אויפֿן ים, ווייל גאָט האָט מיר געגעבן פארשטאנד און חכמה דערין. און איך האָב אַראָפֿגעלאָזט אַ רודער הינטער אים, און איך האָב אויסגעשטרעקט אַ זעגל אויף אַן אַנדערן אויפֿגעשטעלטן שטיק האַלץ אין מיטן. און איך בין דאָרט געזעגלט לענגאויס די ברעגן, כאַפֿנדיק פיש פֿאַר מיין טאַטנס הויז ביז מיר זענען אָנגעקומען קיין מצרים. און דורך רחמנות האָב איך געטיילט מיין כאַפּ מיט יעדן פרעמדן. און אויב אַ מענטש איז געווען אַ פרעמדער, אָדער קראַנק, אָדער אַלט, האָב איך געקאָכט די פיש, און זיי גוט צוגעגרייט, און זיי אָנגעבאָטן צו אַלע מענטשן, ווי יעדער מענטש האָט געהאַט נויט, טרויעריג מיט זיי און האָבנדיק רחמנות אויף זיי. דעריבער האָט גאָט מיך אויך באַפֿרידיקט מיט אַ גרויסער צאָל פיש ווען איך כאַפּ פיש; ווייל ווער עס טיילט מיט זיין חבר באַקומט פיל מער פון גאָט. פינף יאָר האָב איך געבאָפּט פיש און געגעבן דערפֿון צו יעדן מענטש וואָס איך האָב געזען, און עס איז געווען ענוג פֿאַר מיין גאַנצן טאַטנס הויז. און אין זומער האָב איך געבאָפּט פיש, און אין ווינטער האָב איך געהאַלטן שעפּס מיט מײַנע ברידער. טעסטאַמענט פון זבולון 2:6-13